

Jubileumreis met Cantiamo naar Bad Ischl en Wenen van 2 t/m 7 juni 2011

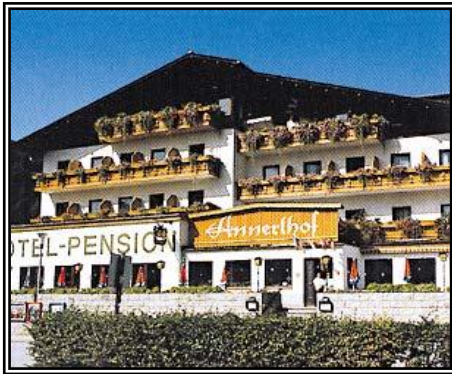
Verslag Nettie Sr. & Nettie Jr.

Dag 1, donderdag 02 juni 2011

Om 05.00 uur vertrokken we vanaf de opstapplaats bij "De Lus" van Station Zoetermeer. Nog lekker duf van het vroege opstaan en voor Nettie jr. nog vele onbekende gezichten.

Na een rit van 13 uur arriveerden we in Hotel Annerlhof in Traunkirchen.

We hadden een heerlijke kamer met balkon met een mooi uitzicht. Na nog een afzakkertje in de bar van het hotel samen met heel veel leuke en lieve mensen zijn we gaan slapen.

Dag 2, vrijdag 03 juni 2011

Na een heerlijk ontbijt reden we om 9.00 uur naar Bad Ischl. Mam en ik zijn wel drie keer het centrum doorgelopen. Mooie promenade langs het water, veel straatjes en winkeltjes en het mooie stadstheater met tuinen en fontein waar dit weekend ook het wijnfeest werd gehouden met vele wijnkraampjes rondom het theater. Mam en ik hadden eerst het (toeristen) treintje genomen om een indruk te krijgen van de stad en daarna hebben we heel veel gelopen en gezien. Bij het theater hebben we heerlijk op een bankje gezeten met een lekker glas koele, witte wijn.

's Avonds zou Cantiamo een concert gaan verzorgen in de Trinkhalle.

Gezeten op ons bankje met glas wijn zagen we Jack voorbij rennen en Dick was even uit zicht. Wij zagen Jack met Marijke praten (die 20 jaar in Bad Ischl heeft gewoond) en toen mam en ik terugliepen naar de bus zagen wij Erik (de dirigent) richting theater lopen. Even later hoorden we wat er aan de

hand was: 's Middags hadden Jack en Dick nog een bespreking met de organisatie over het optreden in de Trinkhalle en kregen zij te horen dat het concert niet door kon gaan! De volgende dag stond er een bruiloft gepland welke door de Oostenrijkse tv zou worden opgenomen en die avond moest hiervoor alles in de Trinkhalle opgebouwd worden.

Lichte paniek dus, want hoe regel je zo snel nog iets anders terwijl het hele koor à 50 man, alle genodigden en geïnformeerde bezoekers op deze locatie rekenden? Uiteindelijk was er een alternatief: het concert kon in

het theater plaatsvinden. Mooi natuurlijk, maar zonder voorbereidingen heel lastig en: hoe kon het publiek van deze wijziging op de hoogte gebracht worden en hoe kon het overige publiek naar binnen gelokt worden?

Om 20.00 uur moest Cantiamo optreden.....

Eerst gingen we nog terug naar Traunkirchen voor het diner en opfrissen en daarna weer terug naar Bad Ischl.

Terwijl het koor en de solisten zich gingen voorbereiden op het concert, gingen overige begeleiders met pennen van Cantiamo en een (goed) Duits verhaal op het publiek af om hen uit te nodigen voor het concert. Hoewel we soms uitgelachen werden, konden we ook een aantal belangstellenden enthousiast krijgen. Cantiamo zong met het hele koor twee nummers a capella op de trappen van het theater, waarna zij binnen verder ging en zo ook meerdere mensen kon overhalen naar binnen te gaan.

Uiteindelijk was er 70 man publiek binnen dat van het concert genoot!

Na het concert zouden we nog wat gaan drinken op het wijnfeest, maar het weer gooide roet in het eten: onweer en heel veel regen! Dus het glas wijn namen we in het hotel en we hebben nog heel veel gelachen voordat we weer gingen slapen.

Dag 3, zaterdag 04 juni 2011

Weer om half 7 wakker. Douchen, aankleden en inpakken en dan ontbijten. Koffers in de bus en op naar de volgende locatie: Hotel Wiental in Pressbaum, vlakbij Wenen, zo'n 2,5 uur rijden.

Daar konden we de koffers op de kamer zetten en meteen naar de lunch. En vlak na de lunch: hup de bus weer in om naar Schloss Schönbrunn te vertrekken. Heel mooi, maar heel druk met toeristen en het was bloedheet. In de kapel links van de ingang van het slot was het lekker koel en daar zou Cantiamo een concert geven van 15.30 tot 16.30 uur. De akoestiek was hier beter dan in

de concertzaal van het theater van Bad Ischl en de locatie (de kapel) met de aparte sfeer en prachtige inrichting en beschilderingen maakte het concert nog mooier. Veel toeristen kwamen de kapel binnen, naar binnen getrokken door de klanken van de muziek en de kapel bleef tot het einde toe afgeladen. Bij veel mensen biggelden de tranen over de wangen van ontroering. Mams genoot en op mij maakten 'Het Bloemenduet' (uit de opera Lakmé van Leo Delibes) en 'Het Wolgalied', gezongen door Jack (uit de

operette Der Zarewitsch van Franz Lehár), veel indruk. Ook het slotlied, 'Schenkt man sich Rosen in Tirol' (uit de operette Der Vogelhändler van Carl Zeller) gezongen door Jack en Ellen was heel erg mooi en toen het koor ging meezingen kreeg ik zelfs kippenvel! Dit was ook meteen het laatste lied dat in deze samenstelling van Cantiamo gezongen werd. Heel emotioneel dus voor veel mensen en ook een begin van het afscheid van een aantal mensen van Cantiamo. Ik heb dan ook verschillende mensen geprobeerd te troosten ;)

En dan weer naar de bus voor het volgende op het programma: een typisch Weense Heuriger Abend. Al onderweg begon het hevig te onweren en te regenen en bij het uitstappunt kwamen hagelstenen als eieren naar beneden. Dus maar heel even gewacht in de bus tot het minder werd. Redelijk

droog kwamen we het restaurant binnen, maar konden helaas geen gebruik maken van het terras om te eten vanwege de regen. Mam begon meteen op de maat van de muziek op de tafels te slaan en er was veel en lekker eten. Zo'n avond is niet echt aan mij besteed: veel te druk en te luidruchtig maar mam had het prima naar haar zin!

Terug in het hotel nog een slaapmutsje en op tijd naar bed voor de nodige rust.

Dag 4, zondag 05 juni 2011

En er om half 7 weer uit, half 8 ontbijten en om 9.00 uur de bus weer in om naar Wenen te gaan waar we een gids oppikten voor een stadsrondrit in combinatie met een wandeling.

Ringstrasse tussen Raadhuis en Burgtheater

De Hofburg

De Staatsoper

Het Hundertwasserhaus

Aan het begin van de stadswandeling bij het Hundertwasserhaus ben ik even afgehaakt vanwege de 'oranje paraplu'. (De gids hield een oranje kleurige paraplu vast en wij, toeristen, moesten deze volgen om de groep niet kwijt te raken.) Dit was een grens te ver voor mij en ik ben naar de overkant gegaan en aan de oever van de Donau met mijn voetjes in het water in het zonnetje gaan zitten tot het weer

tijd was voor de bus. Heerlijk! Mams is met Dick en de groep met de gids meegegaan.

Na de wandeling door het centrum van Wenen hebben mam en ik iets kleins gegeten en om 14.00 uur bracht de bus ons naar Schloss Schönbrunn. De gids heeft ons veel verteld en we hebben heel veel gezien en gehoord over de Habsburger Dynastie. Ik vond het heel veel lijken op Versailles bij Parijs, alleen veel schoner. De rondleiding was vermoeiend en het was heel druk en hectisch en warm, maar wel de moeite waard. Zoiets maakt heel veel indruk en doe je maar één keer in je leven....

Om 17.00 uur reden we weer naar Hotel Wiental voor het diner en om 19.00 uur werden we weer opgehaald om een bezoek te brengen aan een Mozart concert in *het Concertgebouw van Wenen*

De chauffeur, die de kaartjes verzorgde, regelde een glas champagne voor ons op het terras van het concertgebouw in de pauze. Heel bijzonder!

Het concert was mooi, duurde niet al te lang en het was heel erg druk en warm binnen.

Ook daarna weer terug naar het hotel en na een glaasje wijn weer ons bed in.

Dag 5, maandag 06 juni 2011

Deze ochtend 'mochten' we uitslapen: om 9.15 uur moesten de koffers pas de bus in. Vanwege het rijtijdenbesluit hield de chauffeur een dag rust voordat hij aan de avond/nacht rit zou beginnen en een lokale bus zou ons naar Wenen brengen voor een dagje vrij daar.

Dat is wel leuk met zo'n groot gezelschap: je splitst na het uitstappen, maar komt altijd wel ergens in Wenen een groepje van het gezelschap tegen.

Mam en ik zijn eerst de Rozentuin ingegaan.

In de Rozentuin hebben mam en ik genoten van een heerlijk kopje koffie met Apfelstrudel. Om 15.15 uur moesten we bij de Staatsopera verzamelen en dus zijn mam en ik héél rustig die richting heen gaan wandelen. Dwars door het centrum en de gigantische winkelstraten met hele dure winkels en zijn om de paar honderd meter op een bankje gaan zitten. Tegenover de Stephansdom hebben we een hele tijd gezeten, heerlijk in de schaduw en kijkend naar al die mensen die daar liepen.

Daarna zijn we doorgelopen om tegenover het Operagebouw op een terrasje een biertje te drinken en na nog een 'ommetje' zijn we aan de andere kant tegenover het Operagebouw op een terras een ijsje gaan eten.

Om 15.30 uur hadden we een rondleiding in de Wiener Staatsoper. In één van de zalen vroeg de gids of we de akoestiek wilden uitproberen en of er onder ons een zanger was. Verbaasd was hij te horen dat het gehele gezelschap een operettekoor was en onder leiding van Jack begon het koor in die zaal te zingen, wat heel mooi klonk.

In de zaal zelf konden zij ook van zich laten horen tot veel plezier van de verschillende gidsen en bezoekende toeristen.

Na dit bezoek hadden we onze laatste wandeling naar restaurant Österreicher im MAK, in het museum voor toegepaste kunst. Echt de laatste loodjes voor veel mensen omdat iedereen doodop was van al die drukke dagen. Veel dikke, opgezette vochtvoetjes, wat het lopen niet echt pijnloos maakte. Mam had ook heel veel last, hoewel je haar daarover niet hoorde! Al die dagen liep ze bijna altijd voorop.

Na de heerlijke maaltijd begonnen we aan onze terugreis en na een nagenoeg slapeloze nacht kwamen we om 10.30 uur weer in Zoetermeer aan.

Een heerlijke, mooie, gezellige en leerzame week en ik heb dan ook veel bewondering voor Dick en Jack voor het organiseren van zoiets kolossals! En natuurlijk veel respect voor de gedisciplineerde-, lieve-, hechte- en leuke groep mensen van Cantiamo! Een volgende voorstelling zal ik dan ook met een heel andere blik aanschouwen.

Bedankt voor deze bijzondere ervaring!

Nettie & Nettie

